

Høringsuttale

Viser til høringsdokumentet Skule for framtida- grep for kvalitet og økonomisk bærekraft.

Vil først starte med å gi dere ett aldri så lite innsparingstips, når det ikke er penger på konto, og dere er på desperat jakt etter å finne noe dere kan legge ned, kutte ut og spare inn. Hadde det da ikke vært litt lurt å spare seg for de 18millionene dere brukte på leiligheter i Svartvassvegen i sommer? Bare ett forslag der altså. Jeg har i alle fall mistet tiltro til kommunedirektør sin troverdighet og kompetanse, da dette var en handel som ikke gikk via kommunestyret eller som ble tatt opp og forklart ut til oss innbyggere i kommunen via f.eks lokale medier. For en forklaring fortjener vi faktisk, når den samme summen som ble brukt til å kjøpe leiligheter er tilnærmet lik den summen dere så brutalt vil spare inn på å rassere skolestrukturen i kommunen.

Lang reisevei:

Skal vi virkelig ikke konsekvensutrede før vi gjør vedtak? Kommunedirektør står på dialogmøte og sier at vi skal se på dette med reisevei etter ett evt. vedtak. Så hvis det viser seg at små barn på 6år ikke takler over 3 timer reise inkl. venting hver dag. Hva har dere tenkt å gjøre da? Er det ikke litt sent? Veien er den samme, strekningen Øye-Bæverdalen-Heggemsnes-Bøgeilen er like lang etter ett vedtak som det er nå før vedtak.

Det er ikke bare barneskolebarn som reiser med skolebuss, hva med videregående elevene? Er de tatt med i beregningen når antall passasjerer er utregnet? Eller tvinges videregående elever i kommunen til å skaffe seg hybel i sentrum, mister de bussretten? Eller skal det sitte barn og unge i alderen 5-19år sammen, hvem skal passe på de små? Hvis noen blir bilsyk, må tisse, bli ertet av de eldre. Er det bussjåfør sitt ansvar? Er det ikke bussjåfør sitt ansvar å holde fokus på veien og trafikken å sørge for at de kommer trygt fram. Skal den samme bussen som henter barn i Bøfjorden hente barna som bor øverst i Bæverdalen? Eller må det settes inn ekstra buss på den strekningen? Har vi reelle tall på hva det vil koste?

Barnas beste:

Enkelte punkt i høringsdokumentet er lagt frem på en slik måte at det kan oppfattes som at de skal være bygda mot sentrum. Dette ønsker jeg å understreke først som sist at det ikke er. En evt. Sammenslåing og flytting vil få store konsekvenser for barn og foreldre på SUBUS også. Og jeg vil at det skal være krystallklart at jeg ikke har noen som helst slags kritikk til SUBUS, hverken ansatte, foreldre eller barn.

Jeg er selv mor til et barn med særskilte behov og diagnose psykisk helse, konsentrasjon og uro. Derfor ønsker jeg å belyse temaet barnets beste. Barn har forskjellige behov, barn trenger trygghet, de trenger å bli sett, de trenger tilrettelagt undervisning, et alternativ når den vanlige skolesituasjonen blir for mye å håndtere.

Her har BØ/BÆ gått foran som ett stjerneeksempel. Så å gå ut med at kvaliteten er dårligere på småskolene enn på storskolen er ikke faktabasert.

Allerede mens datteren min gikk på barnehagen i Bøfjorden fik vi hjelp til å utrede og legge til rette. Vi fikk hjelp fra barnehagen som satte oss i kontakt med PPT, og vi hadde

ett felles møte med de og barnehage. Videre gikk veien for oss til BUP som i verste koronatiden ikke kunne gi oss hjelpen vi behøvde, raskt nok. Det ble videokonsultasjoner og telefonmøter. Da diagnose ble fastslått hadde hun begynt i første klasse. Vi hadde hatt overgangsmøte med skolen og oppstarten hadde fungert godt til tross for mangelfull oppfølging fra BUP. Da diagnosen var satt hadde BUP møte med skolen, PPT var innom på observering og lærere var tett på både i møte med instansene og i dialog med foreldre. Datteren fikk selv fortelle klassen om diagnosen med lærer og rektor som støtte, og som kunne forklare mer til medelevene da de hadde spørsmål hun selv ikke kunne svare på. Hun hadde slitt en del med å finne roen, hadde utfordringer i klassesituasjoner og frilek. Så for å ivareta resten av klassen og for at hun skulle ha noe utbytte av skole og læring så samarbeidet de ansatte ved BØ/BÆ om ta seg av henne når hun ikke kunne/klarte å delta i klasserommet. De var tett på og fikk forhindre uheldige situasjoner, de valgte i samråd med oss foreldre å ta henne ut av klassesituasjonen når det ble for mye for henne. Hun fikk tilpasset læring etter behov. Ofte var hun ute i bare noen minutter før hun kunne delta igjen, andre ganger tok det lengere tid. Da fikk hun sitte for seg selv sammen med en trygg voksen å gjøre oppgavene sine. Var det en lærer som ikke hadde time da, så fikk hun være sammen med den. Og hun har sittet flere stunder sammen med rektor/einingsleiar, som ikke bare hjalp til med læring. Men som også hadde gode samtaler, de fant løsninger sammen, og han var en viktig del av at hun til slutt fikk den hjelpen hun trengte og som la til rette for at hun fikk skoledagen til å fungere. Hun har på denne måten ikke blitt ekskludert ut fra klassen sin, hun har blitt fulgt opp både faglig og sosialt. Det har aldri vært snakk om en til en, utenforskap eller ekstra midler/bemanning.

I 3.klasse fikk hun ny kontaktlærer, som hjalp oss/henne med å komme inn til BUP igjen da hun fikk bivirkninger med medisin utskrevet fra fastlege. Uten Lisa sin hjelp og forståelse av dette ene barnets utfordringer hadde vi ikke vært der vi er i dag. Nå deltar datteren i alle timer, hun ligger akkurat der hun skal (og litt over i enkelte) i alle fag. Det sosiale er helt tipp topp, både på skolen og på fritiden.

Og viktigst av alt, hele klassen ble ivaretatt. Alle barna ble sett, selv om de ikke forsto hvorfor min datter ikke var som resten, hvorfor hun utagerte, hvorfor hun fikk sitte for seg selv. De fine medelevene viste likevel stor forståelse for henne, de inkluderte og de var flinke til å tilpasse seg hennes utfordringer. Her kunne det fort ha gått andre veien, hun kunne blitt ekskludert, hun kunne blitt mobbet, hun kunne ha opplevd og ikke få være i klasserommet i det hele tatt. Ikke være en del av klassen sin. Noe som kanskje er mer utbredt i større klassemiljøer. Jeg vet at datteren min hadde fått hjelp på storskole også, men jeg vet også at situasjonen hadde blitt en helt annen, da det i store grupper er vanskeligere å tilrettelegge på samme måte. Mest trolig hadde løsningen blitt å ta henne helt ut av klassen og kjøre en til en, som i hennes situasjon hadde vært svært ødeleggende i forhold til det sosiale og samholdet med resten av klassen. Det er forsket på og konkludert med at barn med særskilte behov og som ikke deltar i samme undervisning og frilek sammen med medelever har større risiko for å havne utenfor, større risiko for å oppleve mobbing og ekskludering. Det tar også lenger tid å finne riktig

verktøy for tilrettelegging for å tilpasse hver enkelt elevs behov, noen faller helt utenfor og får kanskje ikke den hjelpen de skulle ha hatt før det er for sent.

Det er ikke snakk om bare en elev, det er mange barn som trenger litt ekstra og alle har de rett til å bli sett. Alle trenger de tilhørighet og samhold. Men når det nå er snakk om så store elevtall og redusering av både ansatte og areal klarer jeg ikke å se at dette kan ivaretas i den grad barna har rett på. Hvorfor skal vi finne oss i å få ødelagt en struktur som fungerer, som per nå er det som fungerer for barnas beste? Både barna i grendaskolene og ved SUBUS.

Se for dere første skoledag 2026. Det skal begynne 130 elever fra grendaskolene denne dagen. De er nye, de er usikre, de kjenner ikke de voksne. Og har dere tatt med i beregningen at det er i rundt 40 førsteklasinger til? Fra sentrum? De er også nye, de kjenner heller ikke de voksne, de kjenner ikke de store barna. Første skoledag for 5 og 6 åringene. Første skoledag for 170 usikre barn, 170 av rundt 600. Alle med minst 2 foreldre som vil sitt og alle barns beste. Det er mange av kommunens innbyggere som blir berørt dersom vedtaket med å flytte elever fra trygge, sterkt kompetansedrevne nærskolene inn i en stor og sterk sentrumsskole. Som dessverre ikke er stor nok.

Min bønn til dere. Tenk. Tenkt konsekvens, ikke tenkt på penger spart akkurat nå. Tenk på fremtiden vår. Handle ut i fra barnas beste, handle ut i fra kommunen vår sitt beste. Det beste for fremtiden og kommunen ligger i barna våre.

-Hildegunn Bøe